

Sygn. akt VIII Ka 260/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Ilona Simonowicz

Protokolant Aneta Chardziejko

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Białymstoku Wiesławy Sawoško-Grębowskiej

po rozpoznaniu w dniu 13.VI.2013r.

sprawy **A. D.**

oskarżonego z art. 157 §3 kk w zw. z art. 157 §1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 11 lutego 2013r. sygn. akt III K 1582/12

I. Zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, iż:

- za podstawę prawną warunkowego umorzenia postępowania przyjmuje przepisy art. 66 §1 i §2 kk;
- za podstawę prawną orzeczonego w pkt. II sentencji wyroku obowiązku naprawienia szkody przyjmuje przepis art. 67 §3 kk;
- termin wykonania obowiązku naprawienia szkody, orzeczonego w pkt. II sentencji , określa na 3 (trzy) miesiące od daty uprawomocnienia się wyroku.

II. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

A. D.został oskarżony o to, że w dniu 23.09.2012 r. w (...)powiatu (...), nieumyślnie spowodował uszkodzenie ciała A. K.w ten sposób, że w trakcie dyskoteki odbywającej się w klubie (...), pracując w charakterze pracownika ochrony, podjął interwencję wobec awanturującego się A. K., podczas której, przy użyciu siły fizycznej oraz chwytu obezwładniającego wyprowadził w/w poza teren dyskoteki, gdzie przewrócił go na ziemię, na skutek czego pokrzywdzony padając twarzą na twarde podłoże doznał rany prawego łuku brwiowego, podbiegnięcia krwawego wokół oka prawego, podbiegnięć krwawych na obu powiekach oka lewego oraz złamania kości nosa, które spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na czas przekraczający 7 dni, **tj. o czyn z art. 157 § 3 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k.**

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 11 lutego 2013r. sygn. akt III K 1582/12 na mocy art. 66 §1 i 3 kk w zw. z art. 67 §1 i §2 kk postępowanie karne wobec oskarżonego A. D. zostało warunkowo umorzone na okres próby 2 lat, a oskarżony oddany w tym czasie pod dozór kuratora.

Na mocy art. 67 §3 kk w zw. z art. 39 pkt. 5 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego A. K. kwoty 3000 zł. Sąd orzekł także w przedmiocie kosztów procesu.

Powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o środku, orzeczonym w okresie próby, został zaskarżony przez prokuratora.

Prokurator zarzucił wyrokowi obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 67 §3 kk poprzez brak określenia terminu spełnienia obowiązku nałożonego w związku z warunkowym umorzeniem postępowania, podczas gdy określenie terminu jest elementem obligatoryjnym tego środka.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego 3-miesięcznego terminu do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego, a w pozostałym zakresie o utrzymanie wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja tak w zakresie zarzutu dopuszczenia się przez Sąd Rejonowy w zaskarżonym wyroku obrzy przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 67 §3 kk poprzez nie określenie terminu wykonania nałożonego obowiązku naprawienia szkody, jak też w zakresie sformułowanego wniosku końcowego o określenie wskazanego terminu, jest w pełni zasadna i zasługuje na uwzględnienie. Na marginesie należy wskazać, iż Sąd meriti dostrzegł przedmiotowe uchybienie, czemu dał wyraz w pisemnych motywach wyroku.

Podzielić należy przedstawiony w środku zaskarżenia wywód, iż obligatoryjność określenia przez Sąd terminu wykonania obowiązku nałożonego przy warunkowym umorzeniu postępowania wynika po pierwsze z samego charakteru instytucji warunkowego umorzenia postępowania, której celem jest weryfikacja zachowania sprawcy przestępstwa w okresie próby, a nadto z art. 342 kpk, który stanowiąc o wymogach, jakim odpowiadać powinien wyrok warunkowo umarzający postępowanie, w §2 wprost nakazuje określenie sposobu i terminu wykonania nałożonych obowiązków, do których zalicza się m.in. obowiązek naprawienia szkody.

Rację ma skarżący, iż weryfikacja zachowania oskarżonego w okresie próby warunkowego umorzenia postępowania polega m.in. na kontrolowaniu dopełnienia przez niego obowiązków nałożonych w wyroku. Brak sprecyzowania w wyroku terminu wykonania nałożonego obowiązku uniemożliwia taką weryfikację, a w konsekwencji także ew. podjęcie czynności w trybie art. 68 §2 kk (m.in. z uwagi na niewykonanie obowiązku).

Stwierdzone uchybienie spowodowało konieczność określenia przez Sąd odwoławczy terminu wykonania nałożonego w zaskarżonym wyroku obowiązku naprawienia szkody. Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, iż optymalnym terminem - zważywszy zarówno na wysokość kwoty, którą oskarżony ma zapłacić pokrzywdzonemu, jak też na możliwości płatnicze A. D. oraz czas, jaki upłynął od daty popełnienia czynu (wrzesień 2012r.) - będzie okres 3 miesięcy licząc od daty uprawomocnienia się wyroku.

Jednocześnie Sąd Okręgowy z urzędu dostrzegł w zaskarżonym wyroku uchybienia dotyczące wskazania niewłaściwych podstaw prawnych rozstrzygnięcia o warunkowym umorzeniu postępowania oraz rozstrzygnięcia o nałożeniu na oskarżonego w okresie próby przedmiotowego obowiązku naprawienia szkody.

I tak, w zakresie podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania należy wskazać, iż Sąd Rejonowy niewłaściwie powołał przepis §3 art.66 kk, gdyż w niniejszej sprawie oskarżonemu de facto przypisano występki z art. 157 §3 kk (powołany w kwalifikacji §1 art. 157 kk odnosił się do skutków popełnionego czynu), zagrożony alternatywnie grzywną, karą ograniczenia wolności lub karą pozbawienia wolności do lat 2, a więc spełniona została w zakresie wysokości grożącej sankcji podstawowa przesłanka do warunkowego umorzenia postępowania, wynikająca z §2 art.

66 kk. Natomiast §3 art. 66 kk dopuszcza warunkowe umorzenie postępowaniu także w sytuacjach popełnienia przez oskarżonego występku zagrożonego karą wyższą pozbawienia wolności, ale nie przekraczającą 5 lat, pod warunkiem pojednania się pokrzywdzonego ze sprawcą, naprawienia przez sprawcę szkody lub uzgodnienia sposobu naprawienia szkody. Zdaniem Sądu Okręgowego skoro w niniejszej sprawie za występki, którego dopuścił się oskarżony groziła kara nie przekraczająca 3 lat pozbawienia wolności, to mimo iż zachodziła sytuacja pojednania się pokrzywdzonego z oskarżonym, zbyteczne było powoływanie – obok prawidłowego §1 art. 66 kk - przepisu §3 art. 66 kk. Właściwą podstawą prawną były przepisy art. 66§1 i §2 kk.

Odnosnie z kolei podstawy prawnej nałożonego przez Sąd Rejonowy obowiązku naprawienia szkody należy wskazać, iż naprawienie szkody przy warunkowym umorzeniu postępowania, przewidziane w art. 67 §3 kk, nie jest środkiem karnym w rozumieniu art. 39 pkt 5 kk, a specyficznym środkiem związanym z poddaniem sprawcy próbie, na co wprost wskazuje treść art. 67 §3 kk w powiązaniu z faktem umieszczenia tego przepisu w Rozdziale VIII kodeksu karnego. Przepis art. 67 §3 kk przy warunkowym umorzeniu postępowania stanowi samodzielną podstawę do nałożenia na sprawcę obowiązku naprawienia szkody.

Wskazane powyżej uchybienia zostały wyeliminowane przez sąd odwoławczy z urzędu, gdyż dokonanie zmiany zaskarżonego wyroku w tym zakresie mieściło się w granicach wniesionej apelacji.

Mając na uwadze powyższe rozważania – Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

Na mocy art. 624 §1 kpk, z uwagi na charakter uchybień, jakich dopuścił się Sąd Rejonowy, kierując się względami słuszności, zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.